

SENTINȚA CIVILĂ NR.3466
Ședința publică din 11 septembrie 2012

Președinte :

Grefier :

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul XXX în contradictoriu cu pârâtele Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal nu se prezintă nimeni.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Acțiunea este timbrată cu suma de 39,00 lei taxă judiciară de timbru conform chitanței nr.xxx/15.05.2012 (fila 92) și 0,30 lei timbru judiciar.

S-a tăcut referatul cauzei după care, se constată că susținerile și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 04.09.2012 care face parte din prezenta hotărâre.

T r i b u n a l u l

Constată că prin acțiunea înregistrată la această instanță la data de 07.02.2012, reclamantul XXX în contradictoriu cu pârâtele Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad a cerut anularea Deciziei de impunere anuală pentru venituri din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal pe anul 2011 nr.XXX/03.08.2011 emisă de pârâta Administrația Finanțelor Publice Arad și anularea Deciziei nr. XXX/20.10.2011 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad prin care i-a fost respinsă contestația prealabilă împotriva Deciziei de impunere anuală pentru venituri din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal pe anul 2011 nr.XXX/03.08.2011.

În motivare reclamantul arată că prin Sentința civilă nr.XXX/21.12.2010 rămasă irevocabilă, Judecătoria xxx a constatat masa succesorală a defunctului XXX, decedat la data de 07.01.2003, care se compune din 1/2 parte din imobile și teren în suprafață de 65.936 m² și construcțiile identificate pe acesta, iar moștenitori legali ai defunctului sunt XXX în calitate de soție supraviețuitoare, în cotă de 1/4 din masa succesorală, reclamantul XXX în calitate de fiu în cotă de 1/4 din masa succesorală, XXX în calitate de fiica în cotă de 1/4 din masa succesorală și XXX în calitate de fiu în cotă de 1/4 din masa succesorală.

De asemenea, prin aceeași hotărâre instanța de fond a reținut și faptul că prin antecontractul de vânzare-cumpărare încheiat la data de 07.08.2010. Pașca Ana. reclamantul XXX și XXX s-au obligat să transmită lui XXX dreptul lor de proprietate asupra cotelor legale ce le reveneau din masa succesorală a defunctului XXX pentru prețul de 5.000 lei care s-a achitat integral, respectiv XXX- 3.000 lei, XXX - 1.000 lei și XXX - 1.000 lei.

Față de această situație, arată reclamantul, pârâta Administrația Finanțelor Publice Arad prin decizia atacată a stabilit în sarcina sa un impozit datorat în sumă de 290 lei, baza de impunere luată în considerare a fost suma de 29.023 lei ca valoare de circulație a imobilului ce a compus masa succesorală a defunctului, deși în hotărârea judecătorească s-a menționat în mod expres faptul că valoarea respectivului imobil a fost de 5.000 lei.

Împotriva deciziei de impunere, arată reclamantul, a formulat contestație care a fost respinsă de către pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, cu motivarea că raportat la prevederile legale în vigoare la acea dată, legiuitorul a prevăzut o regulă generală în situația în care procedura succesorală nu este finalizată în termen de 2 ani de la data decesului autorului, respectiv transmiterea dreptului de proprietate și a dezmembărilor acestuia moștenitorii datorează un impozit de 1 % calculat la valoarea masei succesoriale.

Mai mult, pârâta a menționat și faptul că impozitul menționat se calculează la valoarea declarată de părți prin actul în care se transferă dreptul de proprietate sau dezmembărimintele sale, în condițiile în care prin antecontractul de vânzare-cumpărare s-a prevăzut în mod expres valoarea imobilului ca fiind 5.000 lei și nicidecum cea de 29.023 lei.

De asemenea, în cazul tranzacțiilor încheiate între rude ori afini până la gradul al 11-lea inclusiv, impozitul se calculează la valoarea declarată de părți în actul prin care loc transferul dreptului de proprietate, fapt recunoscut de către pârâta, astfel fiind indubitabil că baza de impunere care trebuia avută în vedere de către pârâta este cea de 5.000 lei și nu cea de 29.023.

Față de această situație, reclamantul consideră că suma stabilit ca impozit în sarcina sa nu a fost corect calculată.

Prin întâmpinare pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad a cerut respingerea acțiunii ca neîntemeiată, cu motivarea că în condițiile în care succesiunea s-a dezbătut după depășirea termenului de doi ani și ținând cont de cota de 1/4 ce-i revine reclamantului din masa succesorală ce include 1/4 parte din imobilul compus din casa + teren extravilan în suprafață de 65.936 mp situat în xxx, organul fiscal a procedat legal la calculul impozitului folosind ca bază de calcul valoarea orientativă stabilită prin expertiza întocmită de camerele notarilor publici.

Față de prevederile legale aplicabile în speță, organul fiscal a procedat corect la stabilirea impozitului pe veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal prin aplicarea cotei de 1 % asupra valorii de circulație a proprietății, raportat la cota parte din moștenire ce i-a revenit reclamantului, în condițiile în care în hotărârea judecătorească nu a fost precizată valoarea imobilului

stabilită de un expert autorizat, astfel că impozitul datorat de către reclamant este corect stabilită.

Prin întâmpinare pârâta Administrația Finanțelor Publice Arad a cerut respingerea acțiunii ca neîntemeiată invocând aceleași motive ca și pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad prin întâmpinare.

Din actele și lucrările dosarului, instanța reține în fapt că prin decizia nr. XXX/03.08.2011 emisă de pârâta Administrația Finanțelor Publice Arad s-a stabilit în sarcina reclamantei un impozit datorat de 290 lei, raportat la baza de impunere de 29.023 lei, ce a fost contestată de către aceasta în procedură prealabilă, iar prin decizia nr. XXX/20.10.2011, emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, s-a respins contestația părții împotriva actului de impunere enunțat mai înainte, astfel încât s-a formulat acțiunea în contencios de față cu intenția preconizată a anulării actelor în discuție.

Acțiunea este nefondată.

Astfel, este de reamintit mai întâi de către tribunal că potrivit art. 1 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public, în condițiile în care în înțelesul actului normativ antemenționat sintagma „drept vătămat” semnifică orice drept prevăzut de Constituție, de lege sau de alt act normativ, căruia i se aduce o atingere printr-un act administrativ, iar cea de „interes legitim privat” posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept subiectiv viitor și previzibil, prefigurat.

Pe această linie de idei, același legiuitor a definit „persoana vătămată” la art. 2 alin. 1 lit. a din lege ca reprezentând în înțelesul acesteia orice persoană titulară a unui drept ori a unui interes legitim, vătămată de o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri; în sensul prezentei legi, fiind asimilate persoanei vătămate și grupul de persoane fizice, fără personalitate juridică, titular al unor drepturi subiective sau interese legitime private, precum și organismele sociale care invocă vătămarea prin actul administrativ atacat fie a unui interes legitim public, fie a drepturilor și intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate, stabilindu-se totodată într-o manieră lipsită de orice echivoc la art. 2 alin. 2 din actul normativ enunțat că se asimilează actelor administrative unilaterale și refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim ori, după caz, faptul de a nu răspunde solicitantului în termenul legal.

Nu în ultimul rând, potrivit art. 8 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la art. 2 alin. 1) lit. h), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea în

tot sau în parte a actului, repararea pagubei cauzate și eventual, reparații pentru daune morale, de asemenea, se poate adresa instanței de contencios administrativ și cel care se consideră vătămat într-un drept sau interes legitim al său prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluționare a unei cereri, precum și prin refuzul de efectuare a unei anumite operațiuni administrative necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim.

În fine, potrivit dispozițiilor art. 18 alin. 1 și 3 din lege, instanța, soluționând cererea la care se referă art. 8 alin. (1), poate, după caz, să anule/e, în tot sau în parte, actul administrativ, să oblige autoritatea publică să emită un act administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze o anumită operațiune administrativă, iar în cazul soluționării cererii, instanța va hotărî și asupra despăgubirilor pentru daunele materiale și morale cauzate, dacă reclamantul a solicitat acest lucru.

În contextul dispozițiilor legale în materia contenciosului administrativ susmenționate trebuie a se preciza dintru-inceput că raportat la prevederile aliniatului 1 de la art. 18 la care s-a făcut referire în aliniatul precedent actul normativ care îl cuprinde reglementează un contencios administrativ de plină jurisdicție (Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 4647 din 19.12.2006, nepublicată), iar în cadrul unei acțiuni în contencios administrativ recunoașterea sau realizarea unui drept/interes legitim vătămat sunt condiționate de existența unui act administrativ nelegal tipic sau asimilat (Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 850 din 09.02.2007. publicată în „Jurisprudență” 2007 I).

Or, în cauza de față, contrar celor susținute de către reclamant în acțiunea introductivă de instanță, atare acte administrative nelegale nu se evidențiază în ceea ce o privește în contextul în care, din probatoriul administrat în fața instanței de contencios administrativ, rezultă tară niciun dubiu că organul tăi scai a procedat corect la impozitarea veniturilor din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal pentru anul 2011, în condițiile în care succesiunea după defunctul XXX decedat la data de 07.01.2003, nu a fost dezbătută și finalizată în termenul legal de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii, iar actul de impunere în discuție a fost emis în baza hotărârii judecătorești irevocabile despre care s-a făcut deja vorbire mai sus, cota succesorală aferentă reclamantului fiind aceea de 1/4 din masa succesorală, compusă din cota de 1/2 parte din imobilele teren în suprafață de 65.936 mp și construcțiile edificate pe acesta, descrise în sentința amintită.

Sunt de reamintit de către tribunal, în continuare la cele deja arătate anterior, dispozițiile legale aplicabile speței de față ce definesc fără niciun echivoc venitul din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal.

respectiv impozitul datorat pentru acesta și care se regăsesc la art. 77 alia. 1, alin. 3. alia. 4, alin. 5 și alin. 6 din Legea nr. 571/2003. privind Codul fiscal, și anume :

(1) La transferul dreptului de proprietate și al dezmembrămintelor acestuia, prin acte juridice între vii asupra construcțiilor de orice fel și a terenurilor aferente acestora, precum și asupra terenurilor de orice fel tară construcții, contribuabilii datorează un impozit ...

(3) Pentru transmisiunea dreptului de proprietate și a dezmembrămintelor acestuia cu titlul de moștenire nu se datorează impozitul prevăzut la alin. (1), dacă succesiunea este dezbătută și finalizată în termen de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii. În cazul nefinalizării procedurii succesoriale în termenul prevăzut mai sus, moștenitorii datorează un impozit de 1% calculat la valoarea masei succesoriale.

(4) Impozitul prevăzut la alin. (1) și (3) se calculează la valoarea declarată de părți în actul prin care se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrămintele sale. În cazul în care valoarea declarată este inferioară valorii orientative stabilite prin expertiza întocmită de camera notarilor publici, impozitul se va calcula la nivelul valorii stabilite prin expertiză, cu excepția tranzacțiilor încheiate între rude ori afini până la gradul al II-lea inclusiv, precum și între soți, caz în care impozitul se calculează la valoarea declarată de părți în actul prin care se transferă dreptul de proprietate.

(5) Camerele notarilor publici vor actualiza cel puțin o dată pe an expertizele privind valoarea de circulație a bunurilor imobile, care vor fi comunicate la direcțiile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice.

(6) Impozitul prevăzut la alin. (1) și (3) se va calcula și se va încasa de notarul public înainte de autentificarea actului sau, după caz, întocmirea încheierii de finalizare a succesiunii. Impozitul calculat și încasat se virează până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut. În cazul în care transferul dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia, pentru situațiile prevăzute la alin. (1) și (3), se realizează prin hotărâre judecătorească sau prin altă procedură, impozitul prevăzut la alin. (1) și (3) se calculează și se încasează de către organul fiscal competent. Instanțele judecătorești care pronunță hotărâri judecătorești definitive și irevocabile comunică organului fiscal competent hotărârea și documentația aferentă în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii. Pentru alte proceduri decât cea notarială sau judecătorească contribuabilul are obligația de a declara venitul obținut în maximum 10 zile de la data transferului, la organul fiscal competent, în vederea calculării impozitului. Pentru înscrierea drepturilor dobândite în baza actelor autentificate de notarii publici ori a certificatelor de moștenitor sau, după caz, a hotărârilor judecătorești și a altor documente în celelalte cazuri, registratorii de la birourile de carte funciară vor verifica îndeplinirea obligației de plată a impozitului prevăzut la alin. (1) și (3) și, în cazul în care nu se va face dovada achitării acestui impozit, vor respinge cererea de înscriere până la plata impozitului.

Textele legale susmenționate coroborează și cu pct. 151². pct. 151⁴ pct. 151⁵, pct. 151⁶ și pct. 151⁷, din normele metodologice de aplicare a legii susmenționate privind Codul fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004.

Nu este lipsit de importanța a se aminti de către tribunal și împrejurare! că interpretarea judiciară a dispozițiilor legale aplicabile speței de față nu trebuie realizată numai gramatical, după sensul cuvintelor folosite de către legiuitor și modul cum sunt ele așezate și legate în frază, ci și teleologic, căutându-se să se descopere scopul urmărit de legiuitor prin adoptarea normelor juridice de care s-au

prevalat părțile, tocmai pentru a discerne, în raport cu acest scop, semnificația ce trebuie atribuită textelor și care să fie cât mai apropiată de intenția presupusă a legiuitorului, dar și sistematic, metodă care să țină seama de locul normei juridice ce trebuie interpretată în contextul legii sau în contextul întregii legislații conexe, și nu în ultimul rând logic, context în care trebuie să se țină seama și de regulile specifice de interpretare exprimate, în doctrină, prin formulări precum aceea că excepțiile sunt de strictă interpretare - „*exceptio est strictissimae interpretationis*” sau că dispozițiile legale trebuie interpretate în sensul în care ele produc efecte, iar nu în sens contrar - „*actus interpretandus est potius ut valeat quam ut pereat*”.

Or, astfel fiind, și având în vedere prevederile legale amintite deja, apar ca fiind fondate apărările pe care pârâtele le-au formulat la pretențiile reclamantului în sensul că instanțele judecătorești care pronunță hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în cauze referitoare la transferul dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia vor comunica organului fiscal din raza de competență teritorială a instanței de fond hotărârea, precum și documentația aferentă, în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii, iar în situația în care instanțele judecătorești nu transmit în termenul legal această documentație organul fiscal poate să stabilească impozitul datorat la solicitarea contribuabilului pe baza documentației prezentate de acesta, precum în cauză, unde reclamantul prin cerere înregistrată la Administrația Finantelor Publice a Municipiului Arad, sub nr. xxx/3.08.2011, a solicitat calcularea impozitului privind transferul proprietății imobiliare conform hotărârii judecătorești irevocabile.

În cazul în care hotărârea judecătorească nu precizează valoarea imobilului stabilită de un expert autorizat în condițiile legii sau în documentația aferentă hotărârii nu este cuprinsă expertiza privind stabilirea valorii de circulație a imobilului baza de calcul a impozitului se stabilește în condițiile pct. 151⁶ din normele metodologice arătate cu raportare la dispozițiile legale deja menționate.

În concret, ținându-se seama de data decesului amintit deja și de dala hotărârii judecătorești prin care s-a dezbătut succesiunea se impune cu necesitate concluzia că în cauză nu este aplicabilă excepția reglementată la art. 77¹ alin. 3 din Codul fiscal, motiv pentru care moștenitorii datorează un impozit calculat la valoarea de 1% din cea a masei succesoriale, iar în ceea ce privește modul de calcul al valorii de 29.023 lei, de care s-a prevalat pârâta cu prilejul apărărilor sale în cauză, aceasta rezultă din situația înaintată instanței de către pârâtă pe parcursul judecății.

Astfel fiind, nu pot fi primite susținerile contrare ale reclamantului din acțiunea formulată în cauză, care nu își găsesc un corespondent probator în dosarul cauzei și sunt rezultatul unei interpretări eronate a dispozițiilor legale în materie fiscală aplicabilă speței de față.

Pe cale de consecință, pentru toate considerentele expuse mai sus, văzând și faptul că nu se pune problema cheltuielilor de judecată, în temeiul art. 18 din Legea nr. 554/2004, urmează a se respinge acțiunea ca nefondată.

Pentru aceste motive
In numele legii
H o t ă r ă ș t e

Respinge acțiunea formulată de reclamantul XXX contra pârâtelor Administrația Finanțelor Publice Arad și Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad pentru anulare acte administrativ fiscale.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din data de 11.09.2012.

PREȘEDINTE

GREFIER

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.